

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 374

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 mai 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
37.	— Ordonanță de urgență privind dezlipirea unui imobil aflat în proprietatea publică a statului și schimbarea titularilor dreptului de administrare asupra unor imobile-teren fără construcții aflate în proprietatea publică a statului	2–4
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
565.	— Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor art. 11 din Legea nr. 201/2016 privind stabilirea condițiilor pentru fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de modificare a Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, privind etichetarea produselor din tutun pentru fumat, altele decât țigarele, tutunul de rulat și tutunul pentru narghilea	4–5
2.280.	— Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului angajat în instituțiile publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, aflate în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2016	6
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 26 din 10 aprilie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–14
	ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
45.	— Hotărâre privind ocuparea locului vacant de membru al Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România de către domnul Popa Irimie Emil	15

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind dezlipirea unui imobil aflat în proprietatea publică a statului și schimbarea titularilor dreptului de administrare asupra unor imobile-teren fără construcții aflate în proprietatea publică a statului

Având în vedere că proiectele de infrastructură de transport sunt investiții publice de importanță strategică pentru România, care asigură conectivitatea cu coridoarele de transport europene și creșterea mobilității populației și a mărfurilor, influențând în mod direct relațiile economice și dezvoltarea mediului de afaceri la nivel național,

întrucât pentru acest proiect de infrastructură de transport este necesară reglementarea unor măsuri în regim de urgență, deoarece perioada de desfășurare a lucrărilor de execuție este scurtă în raport cu data de începere a execuției lucrărilor,

neadoptarea prezentei ordonanțe de urgență este de natură să întârzie punerea în aplicare a fazei a 2-a a proiectului de construcție a Variantei de ocolire a municipiului Brașov, încheierea contractului de finanțare din Programul operațional Infrastructura mare 2014—2020 și, implicit, absorbția fondurilor europene nerambursabile, ducând la pierderi de cca 79 milioane lei și în final la compromiterea finalizării în integralitate a acestui obiectiv în anul 2017,

totodată, neadoptarea măsurilor propuse poate conduce la blocarea implementării proiectului și la aplicarea penalizărilor de întârziere și accesoriilor aferente de către executanții de lucrări, ca urmare a nerespectării termenelor din vina beneficiarilor,

ținând seama de faptul că o parte a sediului Direcției Județene de Informații Brașov, compusă din teren și construcție, a fost restituită în natură, determinând o limitare a exercițiului dreptului de administrare, respectiv o diminuare a întinderii suprafețelor utilizate,

având în vedere încadrarea, conform expertizei tehnice întocmite, a corpurilor principale în care funcționează Direcția Județeană de Informații Brașov în clasele de risc seismic Rs I și Rs II, fapt ce determină luarea urgentă a unor măsuri pentru aducerea structurii de rezistență a clădirilor la cerințele impuse de normativele în vigoare,

ținând cont de faptul că derularea unui proiect de consolidare a corpurilor de clădire existente nu se poate realiza sub sarcină, impunându-se, pentru asigurarea continuității activităților de realizare a securității naționale a României, crearea, de urgență, a condițiilor necesare edificării unui nou sediu,

luând în considerare faptul că o eventuală întârziere sub aspectul nefinalizării noului sediu pentru Direcția Județeană de Informații Brașov poate afecta capacitatea unității militare de a-și asuma și a duce la îndeplinire obiectivele care privesc asigurarea securității naționale a României, inclusiv prin prisma necesarului suplimentar de spații determinat de încadrările planificate în contextul construirii Aeroportului Internațional Brașov—Ghimbav, situație care impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unor atingeri aduse interesului public prin raportare la responsabilitățile legale ale Serviciului Român de Informații,

reținându-se necesitatea stringentă a creării cadrului legal aplicabil domeniului investițional sub aspectul realizării unui nou sediu pentru Direcția Județeană de Informații Brașov, în condițiile în care finanțarea investiției și implementarea proiectului sunt condiționate de intrarea de urgență în patrimoniul Serviciului Român de Informații a terenului aferent situat în municipiul Brașov,

ținând seama de faptul că este imperios necesară respectarea etapelor investiționale aferente anului 2017 pentru execuția obiectivului de investiții de realizare a noului sediu al Direcției Județene de Informații Brașov,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Se aprobă dezlipirea în trei loturi a terenului cu suprafața de 300.000 mp, având numărul cadastral 104285, reprezentat grafic în anexa nr. 1, situat în municipiul Brașov, Strada Institutului nr. 10, județul Brașov, aflat în proprietatea publică a statului și în administrarea Universității „Transilvania” din Brașov, după cum urmează:

a) imobilul compus din teren lot 1 cu numărul cadastral 145354, având suprafața măsurată de 279.083 mp, precum și din construcțiile amplasate pe acesta, situat în municipiul Brașov, Strada Institutului nr. 10, județul Brașov;

b) imobilul-teren lot 2 cu numărul cadastral 145356, având suprafața măsurată de 20.000 mp, situat în municipiul Brașov, Strada Institutului nr. 10, județul Brașov;

c) imobilul-teren lot 3 cu numărul cadastral 145355, având suprafața măsurată de 917 mp, situat în municipiul Brașov, Strada Institutului nr. 10, județul Brașov.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea imobilului-teren lot 3 cu numărul cadastral 145355, aflat în proprietatea publică a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din administrarea Universității „Transilvania” din Brașov în

administrarea Ministerului Transporturilor, pentru Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

Art. 3. — Se aprobă transmiterea imobilului-teren lot 2 cu numărul cadastral 145356, aflat în proprietatea publică a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, din administrarea Universității „Transilvania” din Brașov în administrarea Serviciului Român de Informații.

Art. 4. — Imobilul-teren lot 1 cu numărul cadastral 145354, precum și construcțiile amplasate pe acesta rămân în proprietatea publică a statului și în administrarea Universității „Transilvania” din Brașov.

Art. 5. — Imobilele-teren prevăzute la art. 2—4 sunt supuse în privința constituirii și exercitării dreptului de administrare regulilor de drept comun.

Art. 6. — Predarea-preluarea imobilelor-teren transmise potrivit art. 2 și 3 se face pe bază de protocol încheiat între Universitatea „Transilvania” din Brașov și Ministerul Transporturilor, respectiv între Universitatea „Transilvania” din Brașov și Serviciul Român de Informații, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 7. — Universitatea „Transilvania” din Braşov, Ministerul Transporturilor şi Serviciul Român de Informaţii îşi vor actualiza în mod corespunzător datele din evidenţa cantitativ-valorică, iar Ministerul Educaţiei Naţionale, Ministerul Transporturilor şi Serviciul Român de Informaţii, împreună cu Ministerul Finanţelor Publice, vor opera modificările corespunzătoare în cadrul

anexelor nr. 8, 16 şi 43 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 8. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta ordonanţă de urgenţă.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul educaţiei naţionale,
Ariana Oana Bucur,
secretar de stat

Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc

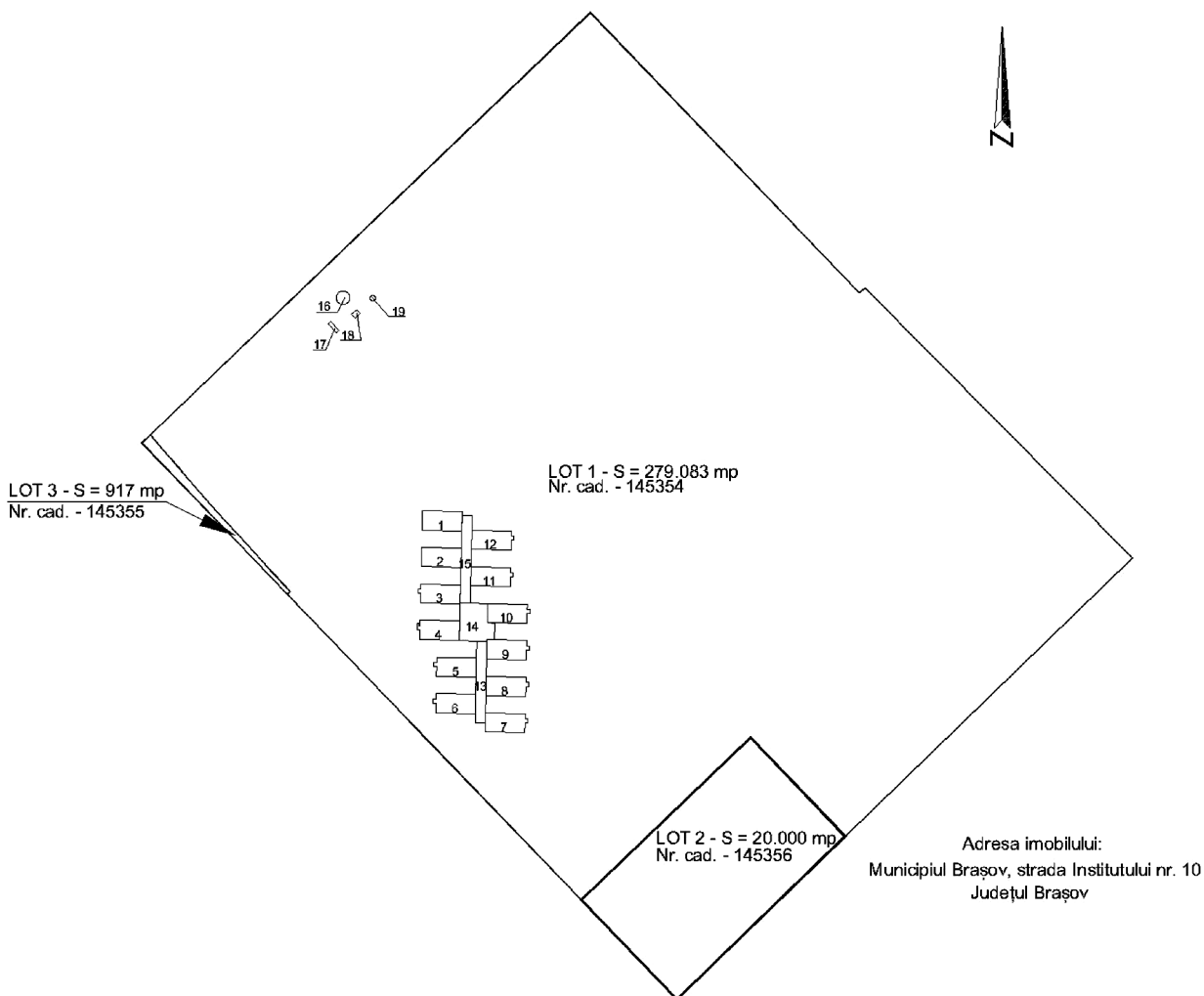
Directorul Serviciului Român de Informaţii,
Eduard-Raul Hellvig

Ministrul finanţelor publice,
Viorel Ştefan

Bucureşti, 11 mai 2017.
Nr. 37.

ANEXA Nr. 1*)

ANEXA GRAFICĂ
cu reprezentarea imobilului-teren lot 1 şi construcţii
care rămâne în administrarea Universităţii „Transilvania” din Braşov,
imobilului-teren lot 2 propus pentru transmitere la Serviciul Român de Informaţii
şi imobilului-teren lot 3 propus pentru transmitere la Ministerul Transporturilor

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

DATELE DE IDENTIFICARE

**ale imobilului-teren fără construcții aflat în proprietatea publică a statului,
care se transmite din administrarea Universității „Transilvania” din Brașov în administrarea Ministerului Transporturilor
pentru Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.**

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Număr M.F.P./ Cod de clasificare/ Denumirea bunului/ Anul dobândirii	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite		Valoarea de inventar
				Nr. carte funciară și nr. cadastral	Suprafața terenului	
Municipiul Brașov, Strada Institutului nr. 10, județul Brașov	Statul român, din administrarea Universității „Transilvania” din Brașov (CUI 4317754)	Statul român, în administrarea Ministerului Transporturilor, pentru Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere (CUI 13633330)	155.450 (parțial)/ 8.05.04/ Teren/ 2008	Cartea funciară nr. 104285, municipiul Brașov, nr. cadastral 145355, lot 3	917 mp	190.850 lei

DATELE DE IDENTIFICARE

**ale imobilului-teren fără construcții aflat în proprietatea publică a statului,
care se transmite din administrarea Universității „Transilvania” din Brașov
în administrarea Serviciului Român de Informații**

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Număr M.F.P./ Cod de clasificare/ Denumirea bunului/ Anul dobândirii	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite		Valoarea de inventar
				Nr. carte funciară și nr. cadastral	Suprafața terenului	
Municipiul Brașov, Strada Institutului nr. 10, județul Brașov	Statul român, din administrarea Universității „Transilvania” din Brașov (CUI 4317754)	Statul român, în administrarea Serviciului Român de Informații (CUI 4204305)	155.450 (parțial)/ 8.05.04 (8.19.01 după transmitere)/ Teren/ 2008	Cartea funciară nr. 104285, municipiul Brașov, nr. cadastral 145356, lot 2	20.000 mp	4.162.246 lei

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor art. 11 din Legea nr. 201/2016
privind stabilirea condițiilor pentru fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun
și a produselor conexe și de modificare a Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea
efectelor consumului produselor din tutun, privind etichetarea produselor din tutun pentru fumat,
altele decât țigarele, tutunul de rulat și tutunul pentru narghilea**

Văzând Referatul de aprobare nr. F.B. 4.615 din 16.05.2017 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 11 alin. (6) din Legea nr. 201/2016 privind stabilirea condițiilor pentru fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de modificare a Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă normele de aplicare a prevederilor art. 11 din Legea nr. 201/2016 privind stabilirea condițiilor pentru fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de modificare a Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, privind etichetarea produselor din tutun pentru fumat, altele decât țigaretetele, tutunul de rulat și tutunul pentru narghilea.

(2) În sensul prezentului ordin, termenii și expresiile utilizate au următoarele semnificații:

a) *unitate de produs* — cea mai mică diviziune a unui produs din tutun care poate fi consumată;

b) *semnificațiile prevăzute în art. 2 din Legea nr. 201/2016* — pentru ceilalți termeni și expresii de specialitate, cu excepția termenului definit la lit. a).

Art. 2. — (1) Țigările (trabucurile) și țigările de foi care sunt introduse pe piața din România în pachete unitare ce conțin o singură unitate de produs poartă pe fiecare pachet unitar avertismentele prevăzute la art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 201/2016.

(2) Avertismentele prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate cu ajutorul autocolantelor, cu condiția ca acestea să fie nedetașabile.

(3) Ambalajul exterior care include pachete unitare de țigări (trabucuri) sau țigări de foi ce conțin o singură unitate de produs poartă avertismentele prevăzute la art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 201/2016. În acest caz, pachetele unitare trebuie să poarte avertismentele prevăzute la alin. (1) atunci când sunt introduse pe piața din România, respectiv în momentul în care produsul este pus la dispoziția consumatorului.

(4) Țigările (trabucurile) și țigările de foi ambalate în pachete unitare conținând o singură unitate de produs pot fi comercializate doar dacă, la momentul introducerii lor pe piață, respectiv în momentul în care produsul este pus la dispoziția consumatorului, sunt inscripționate cu avertismentele de sănătate prevăzute la alin. (1).

(5) Ambalajele individuale reprezentate de pachete din carton sau celofanate ori cutii din diferite materiale — carton, lemn, plastic, metal — în care sunt prezentate pentru vânzare pachete unitare de țigări (trabucuri) sau țigări de foi ce conțin o singură unitate de produs, dar care nu pot fi utilizate pentru introducerea pe piață a produselor din tutun, nu trebuie să poarte avertismente de sănătate.

(6) Persoana plătitoare de accize pentru țigări (trabucuri) sau țigări de foi ce urmează a fi introduse pe piața din România în pachete unitare ce conțin o singură unitate de produs ia măsurile necesare în vederea afișării pe pachetele unitare a fiecărui

avertisment sub formă de text pe cât posibil într-un număr egal de ori pentru fiecare marcă de produse.

Art. 3. — (1) Țigările (trabucurile) și țigările de foi care sunt introduse pe piața din România în pachete unitare ce conțin mai multe unități de produs poartă pe fiecare pachet unitar avertismentele prevăzute la art. 11 alin. (5) din Legea nr. 201/2016.

(2) Avertismentele prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate cu ajutorul autocolantelor, cu condiția ca acestea să fie nedetașabile.

(3) Ambalajul exterior care include pachete unitare de țigări (trabucuri) sau țigări de foi ce conțin mai multe unități de produs poartă avertismentele prevăzute la art. 11 alin. (5) din Legea nr. 201/2016. În acest caz, pachetele unitare trebuie să poarte avertismentele prevăzute la alin. (1) atunci când sunt introduse pe piața din România, respectiv în momentul în care produsul este pus la dispoziția consumatorului.

(4) Persoana plătitoare de accize pentru țigări (trabucuri) sau țigări de foi ce urmează a fi introduse pe piața din România în pachete unitare ce conțin mai multe unități de produs ia măsurile necesare în vederea afișării pe pachetele unitare a fiecărui avertisment de sănătate combinat din setul disponibil pentru a fi utilizat într-un anumit an, pe cât posibil, de un număr egal de ori pentru fiecare marcă de produse.

Art. 4. — (1) Pachetele unitare și ambalajele exterioare ce conțin tutun pentru pipă, introduse pe piața din România, poartă avertismente de sănătate care respectă aceleași caracteristici tehnice ca și pachetele unitare și ambalajele exterioare ale tutunului pentru rulat, în cazul produselor comercializate în pungi, plicuri sau pachete cilindrice.

(2) Pachetele unitare și ambalajele exterioare ce conțin cigarillos, introduse pe piața din România, poartă avertismente de sănătate care respectă aceleași caracteristici tehnice ca și:

a) pachetele unitare și ambalajele exterioare ale țigaretelor, în cazul produselor comercializate în pachete paralelipipedice ori cutii cu capac rabatabil;

b) pachetele unitare și ambalajele exterioare ale tutunului pentru rulat, în cazul produselor comercializate în pungi sau plicuri.

Art. 5. — Operatorii economici plătitori de accize pentru produsele din tutun pentru fumat, altele decât țigaretetele, tutunul de rulat și tutunul pentru narghilea, au obligația asigurării îndeplinirii condițiilor legale referitoare la etichetarea produselor necesare comercializării acestor produse, înainte de eliberarea pentru consum.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodeg

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN**privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului angajat în instituțiile publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, aflate în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2016**

Având în vedere prevederile art. 11 alin (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și alte măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prezentul ordin stabilește procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului angajat în instituțiile publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, aflate în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2016.

(2) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii prevăzute de prezentul ordin, respectiv valoarea titlului executoriu, cuprinde sumele aferente drepturilor de natură salarială, actualizate cu indicii de prețuri de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

Art. 2. — (1) Structurile financiar-contabile constituite la nivelul ordonatorilor de credite vor transmite Ministerului Culturii și Identității Naționale datele aferente tranșelor stabilite potrivit art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și alte măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, pe categorii de drepturi recunoscute prin hotărâri judecătorești și pe alineatele clasificăției economice.

(2) Pe baza datelor transmise de ordonatorii de credite, Ministerul Culturii și Identității Naționale va suplimenta bugetele instituțiilor publice și va transfera în conturile de trezorerie deschise pe numele acestora sumele aferente plății tranșelor stabilite potrivit art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și alte măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii prevăzute la art. 1 alin. (1) din prezentul ordin se realizează eșalonat, în anul 2017 urmând a fi achitate tranșele prevăzute la art. 15 alin. (1), lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și alte măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Ani Cornelia Hurduc

București, 9 mai 2017.
Nr. 2.280.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 26

din 10 aprilie 2017

Dosar nr. 125/1/2017

Ionel Barbă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
 Dana Iarina Vartires — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
 Angelica Denisa Stănișor — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
 Eugenia Marin — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
 Cristian Daniel Oana — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
 Emanuel Albu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
 Eugenia Ion — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
 Mariana Constantinescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
 Ana-Hermina Iancu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

— stabilirea criteriilor pentru determinarea actului normativ aplicabil cererilor de acordare a compensațiilor (actul normativ în vigoare în perioada pentru care sunt solicitate compensațiile sau actul normativ în vigoare la data cererii de acordare a compensațiilor, adresată autorității publice).”

Magistratul-asistent prezintă referatul cu privire la obiectul sesizării, arătând că, la solicitarea instanței supreme, instanțele de judecată au comunicat hotărâri judecătorești și puncte de vedere referitoare la problemele de drept supuse dezlegării, din analiza cărora rezultă că există deja o jurisprudență bogată și diversificată referitoare la aceste probleme de drept; se arată, de asemenea, că a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor, act care, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, a fost comunicat părților, dintre care numai intimata-reclamantă asociație de proprietari de terenuri forestiere și-a exprimat punctul de vedere.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 3 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.536/62/2015, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„— natura juridică a creanței constând în compensațiile prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 46/2008 — Codul silvic*);

— interpretarea dispozițiilor art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale destinate gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale și pentru aprobarea Procedurii de realizare a serviciilor silvice și de efectuare a controalelor de fond, cu modificările ulterioare (*Hotărârea Guvernului nr. 861/2009*) — respectiv dacă această normă instituie sau nu o condiție suspensivă pentru acordarea compensațiilor;

— stabilirea criteriilor pentru determinarea actului normativ aplicabil cererilor de acordare a compensațiilor (actul normativ în vigoare în perioada pentru care sunt solicitate compensațiile sau actul normativ în vigoare la data cererii de acordare a compensațiilor, adresată autorității publice).”

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

2. Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Brașov, reclamanta asociație de proprietari de terenuri forestiere a

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 125/1/2017 este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 276 din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.536/62/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„— natura juridică a creanței constând în compensațiile prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— interpretarea dispozițiilor art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale destinate gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale și pentru aprobarea Procedurii de realizare a serviciilor silvice și de efectuare a controalelor de fond, cu modificările ulterioare — respectiv dacă această normă instituie sau nu o condiție suspensivă pentru acordarea compensațiilor;

solicitat, în contradictoriu cu pârâții Garda Forestieră și Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, anularea Actului nr. 5.583—5.592 din 5.08.2015, obligarea pârâților la plata sumei de 88.890,51 lei, reprezentând contravaloarea produselor de masă lemnoasă pe care nu le-a putut recolta în calitate de proprietar, pentru suprafața de pădure de 149,90 ha, situată în zona de conservare totală a sitului Natura 2000 ROSPA0098 Piemontul Făgăraș și ROSCI0122 Munții Făgărașului, în zona/tipul funcțional T2, terenuri forestiere administrate în totalitate de reclamantă în anul 2009, cu titlu de compensații/ajutoare de stat, datorită funcțiilor de protecție stabilite de amenajamentele silvice ce au determinat restricții de masă lemnoasă; s-a mai solicitat obligarea pârâților la plata dobânzilor calculate asupra debitului principal, începând cu data publicării în Jurnalul Oficial a Uniunii Europene a Deciziei C/2012/5.166 a Comisiei Europene — 13.09.2012 — prin care a avizat favorabil continuarea acordării ajutoarelor de stat tuturor persoanelor fizice și juridice, indiferent de forma de proprietate a terenurilor forestiere, sau de la data de 14.07.2015, data la care reclamanta a depus Cererea nr. 565/14.07.2015 la pârâta Garda Forestieră.

3. Pârâta Garda Forestieră a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția prematurității acțiunii și excepția prescripției dreptului material la acțiune, iar pe fond a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată. Pârâțul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a formulat, de asemenea, întâmpinare prin care a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată.

4. Tribunalul Brașov a respins excepțiile prematurității, inadmisibilității și prescripției, invocate de pârâți, și a admis în parte cererea de chemare în judecată formulată și modificată de reclamantă, obligând pârâțul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor să achite reclamantei suma de 88.890,51 lei, cu titlu de compensații prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, pentru anul 2009, plus dobânda fiscală aferentă, începând cu data de 14.09.2012 și până la data achitării efective, cu cheltuieli de judecată.

5. În soluționarea excepțiilor, instanța de fond a reținut aplicabilitatea considerentelor Deciziei nr. 36 din 23 noiembrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 11 februarie 2016) — în special a pct. 58 și 60 — și a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*), precum și faptul că reclamanta este îndreptățită la obținerea de despăgubiri (acest drept fiind recunoscut de părți), ceea ce a fost de natură a întrerupe cursul prescripției.

6. Au mai fost reținute dispozițiile art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, faptul că creanța constând în compensațiile prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic este o creanță fiscală și împrejurarea că, chiar dacă prin Decizia nr. 36 din 23 noiembrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a stabilit că normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 se înscriu în cadrul de reglementare al „ajutoarelor de stat existente” până la sfârșitul anului 2009, pentru acest an nefiind nevoie de decizia Comisiei Europene, acest lucru nu înlătură suspendarea acordării formelor de sprijin dispuse prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 și pentru anul 2009.

7. Pe fondul cauzei, prima instanță a reținut că sunt aplicabile în speță dispozițiile art. 3 alin. (3) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic și că refuzul pârâțului Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor de acordare a sumei pretinse de reclamantă este nejustificat în accepțiunea art. 2 alin. (2) din

Legea nr. 554/2004; s-a reținut de către prima instanță că dreptul reclamantei de a beneficia de compensații pentru produsele pe care nu le poate recolta din cauza funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice este unul prevăzut de lege, iar modalitatea de calcul al compensațiilor este stabilită de Hotărârea Guvernului nr. 861/2009.

8. Pârâțul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a declarat recurs împotriva hotărârii pronunțate de instanța de fond, criticând-o pentru nelegalitate, în temeiul art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, și solicitând casarea hotărârii și respingerea acțiunii.

9. A susținut recurentul că este nelegală interpretarea dată de instanța de fond dispozițiilor art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic și dispozițiilor art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, apreciind că cererea reclamantei de acordare a compensațiilor/ajutoarelor de stat a rămas fără obiect până la emiterea unor noi norme metodologice și că creanța solicitată de intimata-reclamantă cu titlu de compensații nu are un caracter cert, lichid și exigibil, existența certă a acesteia fiind condiționată de promulgarea unor norme metodologice prin care să fie calculate concret întinderea acestora. A mai susținut recurentul că acordarea compensațiilor solicitate de reclamantă este afectată de o condiție suspensivă, respectiv adoptarea hotărârii Guvernului aflate în discuție.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. *Legea nr. 46/2008 — Codul silvic:*

„Art. 97. — (1) În scopul gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale, statul alocă anual de la buget, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, sume pentru:

(...)

b) acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă;

(...)”

11. *Hotărârea Guvernului nr. 861/2009:*

„Art. 6. — (1) Formele de sprijin prevăzute la art. 97 alin. (1) lit. a), la art. 97 alin. (1) lit. b) pentru persoane juridice și la art. 97 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, se vor finanța numai după primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat.

(2) Toate formele de sprijin prevăzute în Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, vor fi continuate după data de 1 ianuarie 2010 numai după primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat.”

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

A) *Intimata-reclamantă* a susținut, în esență, că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, întrucât nu sunt îndeplinite toate cerințele legale reglementate de art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că problemele de drept de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei deduse judecării nu sunt noi, iar creanța solicitată, constând în ajutor de stat aferent anului 2009, are o natură fiscală.

12. A arătat intimata că criteriile pentru determinarea actului normativ aplicabil cererilor de acordare a compensațiilor au fost stabilite definitiv și obligatoriu de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 36/2015, iar dreptul persoanelor juridice de a accesa ajutoarele de stat era supus, începând din anul 2011, unei condiții suspensive.

B) *Recurentul-pârât* a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, deoarece dreptul pretins de intimata-

reclamantă este afectat de o condiție suspensivă. Normele metodologice ce urmează a fi adoptate de către legiuitorul delegat au un rol determinant în individualizarea dreptului la compensații al beneficiarului în condițiile în care au obiect de reglementare atât modul de calcul, cât și criteriile de eligibilitate, inclusiv procedurile de supraveghere și control.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

13. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, reținând următoarele: este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; soluționarea cauzei depinde de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor legale ce constituie obiectul sesizării; chestiunea de drept este nouă și asupra ei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre; problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei alte sesizări, în condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

14. Referitor la condiția noutății, instanța de trimitere a făcut mai multe precizări.

15. Prin deciziile nr. 1 și nr. 2 din 17 februarie 2014, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 și nr. 260 din 9 aprilie 2014, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că cerința noutății este îndeplinită nu numai atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementările nou-intrate în vigoare, ci și atunci când se referă la o normă juridică intrată în vigoare cu mai mult timp în urmă, dar a cărei aplicare a devenit actuală ulterior. S-a mai reținut că, în această ultimă situație, în stabilirea elementului de noutate a chestiunii de drept a cărei interpretare se solicită trebuie plecat de la premisele asigurării funcției mecanismului hotărârii prealabile de prevenire a practicii judiciare neunitare și a evitării paralelismului și suprapunerii cu mecanismul recursului în interesul legii.

16. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a pronunțat Decizia nr. 36 din 23 noiembrie 2015, prin care a stabilit că, „pentru acordarea compensațiilor prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, republicată, și de art. 4 lit. s) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu modificările și completările ulterioare, după data de 1 ianuarie 2010, trebuie să existe decizia favorabilă a Comisiei Europene privind ajutorul de stat și să fie adoptate normele metodologice ulterioare, în condițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010”.

17. Prin această decizie, apreciază instanța de trimitere, nu au fost dezlegate însă și problemele de drept ce constituie obiectul sesizării supuse analizei, astfel că este îndeplinită cerința noutății.

B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

18. Completul de judecată care a formulat sesizarea nu și-a exprimat punctul de vedere referitor la problemele de drept supuse dezlegării, motivând că aceasta ar echivala cu o antepunțare cu privire la criticile aduse în recurs.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale și opiniile exprimate de acestea

19. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 36 din 23 noiembrie 2015, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov și a stabilit că „Pentru acordarea compensațiilor prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, republicată, și de art. 4 lit. s) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru

reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu modificările și completările ulterioare, după data de 1 ianuarie 2010, trebuie să existe decizia favorabilă a Comisiei Europene privind ajutorul de stat și să fie adoptate normele metodologice ulterioare, în condițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010”.

20. Prin decizia sus-menționată, instanța supremă a reținut, sub aspectul ce prezintă relevanță pentru sesizarea analizată, următoarele:

„58. Până la data de 31 decembrie 2009 nu s-a pus problema conformării măsurilor de ajutor de stat aflate în discuție cu legislația europeană, în acest sens fiind prevederile anexei nr. V pct. 3 «Agricultura» lit. (b) din Tratatul privind aderarea Bulgariei și României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, potrivit cărora ajutoarele acordate înainte de data aderării sunt calificate ca «ajutoare existente», în înțelesul art. III-168 alin. (1) din Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa, «până la sfârșitul celui de-al treilea an de la data aderării».

59. Acest aspect a fost recunoscut atât în practica administrativă a instituțiilor publice cu competențe în domeniu, cât și în jurisprudența instanțelor de contencios administrativ.

60. Prin urmare, Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 se înscriu în cadrul de reglementare al «ajutoarelor de stat existente» până la sfârșitul anului 2009.

61. Acordarea tuturor formelor de sprijin prevăzute de legislația națională se poate face, începând cu data de 1 ianuarie 2010, în baza alocațiilor bugetare, după parcurgerea procedurii de notificare a schemelor de ajutor de stat, conform Linii directe comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007—2013 (publicate în Jurnalul Oficial al Comunității Europene, seria C, nr. 319 din 27 decembrie 2006), și adoptarea cadrului normativ intern pentru punerea în aplicare a acestora”.

21. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal s-a pronunțat, de asemenea, asupra problemelor de drept supuse dezlegării, prin mai multe decizii de speță, reținând următoarele:

a) „Având în vedere prevederile art. 6 alin. (2) din Codul civil, potrivit cărora «prescripțiile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit», precum și dispozițiile art. 3 din Decretul nr. 167/1958 (privitor la prescripția extinctivă, republicat — n.r.) care prevăd că termenul de prescripție este de 3 ani, este evident că dreptul material la acțiune este prescris, excepția invocată de intimatul-pârât fiind întemeiată. Contrar susținerilor recurente-reclamante, Înalta Curte apreciază că în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile art. 91 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, întrucât compensațiile (aferele anului 2007 — n.r.) solicitate prin cererea de chemare în judecată constituie o formă de ajutor de stat și nu au natura juridică a unei creanțe bugetare fiscale. Văzând prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală și constatând că sumele pretinse de reclamantă nu sunt de natură fiscală, Înalta Curte va aplica dreptul comun în materie de prescripție reprezentat de Decretul nr. 167/1958.” (Decizia nr. 169 din 26 ianuarie 2017).

b) „Într-adevăr, pentru că acțiunea vizează acordarea de despăgubiri aferente anului 2009, prescripția dreptului la acțiune este supusă prevederilor Decretului nr. 167/1958 (...). Reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 861/2008 [art. 6 alin. (1) — n.r.]. Această prevedere legală face pe deplin aplicabil în cauză art. 7 alin. 3 din Decretul nr. 167/1958 potrivit căruia «Dacă dreptul este sub condiție suspensivă sau cu termen suspensiv, prescripția începe să curgă de la data când s-a împlinit condiția sau a expirat termenul.»

(...)

Având în vedere că s-au solicitat despăgubiri pentru anul 2009, la soluționarea cauzei în procedura de filtru s-a avut în vedere tocmai faptul că există o jurisprudență constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal prin care au fost admise acțiunile formulate ce au vizat acordarea despăgubirilor conform art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul silvic și Hotărârea Guvernului nr. 861/2008 pentru perioada anterioară anului 2010.” (Decizia nr. 2.256 din 22 septembrie 2016; Decizia nr. 946 din 25 martie 2016; Decizia nr. 4.838 din 20 octombrie 2011)

c) „Cât privește motivul vizând greșita respingere a excepției prescripției dreptului material la acțiune, instanța de recurs apreciază că în mod corect judecătorul fondului a aplicat prevederile art. 7 din Decretul nr. 167/1958, dreptul de acordare a despăgubirilor fiind condiționat de obținerea unei decizii favorabile a Comisiei Europene privind ajutorul de stat în privința suprafețelor de teren incluse în arii protejate, cum de altfel precizează și dispozițiile art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009.” (Decizia nr. 2.425 din 5 octombrie 2016)

d) „Judecătorul fondului a analizat judicios documentația prezentată de reclamantă pentru acordarea alocațiilor bugetare prevăzute la art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008, concluzionând că au fost parcurse toate etapele legale, au fost indicate atât actele de proprietate, cât și fișa de calcul a acestora efectuată în temeiul actelor normative de către Ocolul Silvic Cluj, cu trimitere la filele dosarului unde acestea se regăsesc. În fine, în mod corect a fost înlăturat motivul refuzului invocat de autoritățile publice, întrucât pentru anul 2009 erau aplicabile normele metodologice amintite, care la anexa nr. 2 indicau modul de calcul al compensațiilor care se acordă de către stat persoanelor fizice și juridice pentru funcțiile de protecție asigurate de pădurile proprietate privată încadrate la tipurile funcționale T1 și T2, respectiv tipurile funcționale pentru care nu se reglementează procesul de producție. Abia începând cu data de 1.01.2010, conform celor statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 36/2015, pentru acordarea compensațiilor prevăzute de lege «trebuie să existe decizia favorabilă a Comisiei Europene privind ajutorul de stat și să fie adoptate normele metodologice, în condițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010».” (deciziile nr. 2.844 din 26 octombrie 2016, nr. 1.643 din 26 mai 2016, nr. 1.644 din 26 mai 2016, nr. 224 din 3 februarie 2016)

e) „După cum se constată, instanța de fond a acordat reclamantei compensațiile solicitate atât pentru anul 2009, cât și pentru anul 2010.

Necontestat este faptul că reclamanta are dreptul la compensații conform art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, însă acestea au fost refuzate la plată pentru anul 2009 și 2010 pentru lipsa deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat.

Este adevărat că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 dispun că formele de sprijin prevăzute la art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 se vor finanța după primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat, însă alin. (2) al aceluiași articol menționează că «Toate formele de sprijin prevăzute în Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, vor fi continuate după data de 1 ianuarie 2010 numai după primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat».

Prin urmare, conform alin. (2) al art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 este condiționată acordarea și a acestor compensații solicitate de reclamantă de primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat pentru anul 2010.

În consecință, până la 31.12.2009 nu era necesară decizia favorabilă a Comisiei, în acest sens fiind și Adresa nr. 53.032 din 11.05.2010 a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (...).

Întrucât cuantumul compensațiilor solicitate de reclamantă pentru anul 2009 nu a fost contestat, existând și un centralizator al acestora cu anexe de calcul, întocmit de Ocolul Silvic (...) cu nr. 12 din 6.09.2010 (filele 8—12 dosar fond), instanța de recurs, în raport și cu cele reținute anterior, apreciază că se impune admiterea în parte a acțiunii formulate de reclamantă, în sensul obligării pârâtului Ministerul Mediului și Pădurilor la plata despăgubirilor/compensațiilor în sumă de 1.669.921 lei aferente anului 2009.

Nefiind făcută dovada existenței unei decizii favorabile a Comisiei Europene pentru acordarea acestor compensații începând cu anul 2010, astfel cum impun expres dispozițiile art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, refuzul recurentului-pârât de acordare a acestora pentru anul 2010 este unul justificat, astfel că nu se poate reține incidența prevederilor art. 2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 554/2004.” (Decizia nr. 4.838 din 20 octombrie 2011)

f) „Înalta Curte constată că refuzul recurentului de a soluționa favorabil cererea intimatului de acordare a despăgubirilor este nejustificat, în sensul pe care art. 2 alin. (1) lit. i) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, îl dă acestei noțiuni.

Relevante pe problema de drept aflată în discuție sunt dezlegările cuprinse în Decizia nr. 36 din 23 noiembrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Până la data de 31 decembrie 2009 nu se pune problema conformării măsurilor de ajutor de stat aflate în discuție cu legislația europeană, în acest sens fiind prevederile anexei nr. V pct. 3 — «Agricultura» lit. (b) din Tratatul privind aderarea Bulgariei și României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, potrivit cărora ajutoarele acordate înainte de data aderării sunt calificate ca «ajutoare existente», în înțelesul art. III-168 alin. (1) din Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa, «până la sfârșitul celui de-al treilea an de la data aderării».

Prin urmare, Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 se înscriu în cadrul de reglementare al „ajutoarelor de stat existente” până la sfârșitul anului 2009.

Acordarea tuturor formelor de sprijin prevăzute de legislația națională se poate face, începând cu data de 1 ianuarie 2010, în baza alocațiilor bugetare, după parcurgerea procedurii de notificare a schemelor de ajutor de stat, conform Liniilor directe comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007—2013 (publicate în Jurnalul Oficial al Comunității Europene, seria C, nr. 319 din 27 decembrie 2006) și adoptarea cadrului normativ intern pentru punerea în aplicare a acestora.

În speța de față, despăgubirile solicitate de intimat pentru anul 2008 se înscriu în categoria „ajutoarelor existente” pentru care nu se impune obținerea avizului favorabil al Comisiei Europene și adoptarea normelor metodologice ulterioare, în condițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010.

Prin urmare, cererea intimatului nu poate fi considerată prematură, după cum se susține de către recurent.” (Decizia nr. 946 din 25 martie 2016)

g) „Cât privește motivul vizând greșita respingere a excepției prescripției dreptului material la acțiune, instanța de recurs apreciază că în mod corect judecătorul fondului a aplicat prevederile art. 7 din Decretul nr. 167/1958, dreptul de acordare a despăgubirilor fiind condiționat de obținerea unei decizii favorabile a Comisiei Europene privind ajutorul de stat în privința suprafețelor de teren incluse în arii protejate, cum de altfel precizează și dispozițiile art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009.

Or, Comisia Europeană a emis Decizia cu nr. C(2012)5.266/19.07.2012 prin care a acordat aviz favorabil

pentru acordarea ajutoarelor de stat persoanelor fizice și juridice care dețin păduri inclusiv în T1 și T2 din cadrul siturilor Natura 2000.

Calculând termenul de prescripție raportat la acest moment, cum cererea de chemare în judecată apare a fi adresată instanței la 11 aprilie 2014, este evident că termenul de prescripție nu s-a împlinit și astfel, în mod corect, instanța de fond a respins excepția.

Cât privește fondul pricinii, susținerile recurente privind inexistența unui text normativ care să stabilească cuantumul despăgubirilor nu sunt susținute, existând, precum corect s-a reținut și pe fondul cauzei, cadrul legislativ național — în speță Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, care permite acordarea de despăgubiri pentru situații precum cele invocate de reclamantă [art. 6 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, cu raportare la art. 92 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic].” (Decizia nr. 2.425 din 5 octombrie 2016)

h) De asemenea, raportându-se la Decizia nr. 36 din 23 noiembrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în alte decizii de speță, Secția de contencios administrativ și fiscal a instanței supreme a reținut că: „Procedura internă necesară acordării ajutoarelor de stat vizate de Decizia Comisiei Europene nu a fost finalizată, în condițiile în care nu a fost adoptată și publicată în Monitorul Oficial al României hotărârea Guvernului pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control al ajutorului de stat pentru compensații reprezentând contravaloarea masei lemnoase pe care proprietarii nu o recoltează datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice, necesare acoperirii costurilor reclamate de gestionarea durabilă a pădurilor situate în siturile de importanță comunitară Natura 2000. Prin urmare, în prezent, nu există baza legală pentru acordarea compensațiilor, în lipsa hotărârii Guvernului cu obiectul de reglementare sus-menționat, excepția prematurității acțiunii fiind astfel întemeiată.” (deciziile nr. 2.975 din 22 septembrie 2016, nr. 1.590 din 24 mai 2016 și nr. 2.253 din 22 septembrie 2016)

22. Totodată, cu privire la aplicarea dispozițiilor legale supuse interpretării s-a pronunțat Secția a II-a civilă a instanței supreme, prin Decizia nr. 2.787 din 30 septembrie 2014, nepublicată, în care s-a reținut că: „În ceea ce privește verificarea îndeplinirii condițiilor de solicitare a compensațiilor de către recurent (printr-o cerere formulată în anul 2008 — n. r.), instanța constată că, în conformitate cu art. 6 al Hotărârii Guvernului nr. 861/2009, formele de sprijin prevăzute la art. 97 alin. (1) lit. a), la art. 97 alin. (1) lit. b) pentru persoane juridice și la art. 97 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, se vor finanța numai după primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat. Se reține astfel că, pentru a beneficia de compensațiile solicitate, legea instituie o condiție imperativă, și anume primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat, or, acest aviz nu a fost acordat pentru compensațiile solicitate de entitățile administrativ-teritoriale și nici pentru suprafețele forestiere care nu sunt situate într-o zonă Natura 2000, în această situație aflându-se recurentul-reclamant.”

23. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, curțile de apel au comunicat hotărâri judecătorești și puncte de vedere referitoare la problemele de drept supuse dezlegării, din analiza cărora rezultă că există deja o jurisprudență bogată și diversificată referitoare la aceste probleme de drept, după cum urmează:

a) *Tribunalul Hunedoara* — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a apreciat că: „reclamanta este îndreptățită să obțină compensațiile solicitate (în anul 2015, raportat la anul 2007 — n. r.), în temeiul art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea

nr. 46/2008 și art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 (...)” (Sentința nr. 233 din 30.03.2016).

b) *Tribunalul Gorj* — Secția contencios administrativ și fiscal a apreciat că (Sentința nr. 627 din 22 aprilie 2016):

— fiind vorba despre despăgubiri/ajutor de stat ce se cer a fi acordate în baza dispozițiilor art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, aferente anilor 2007—2009, suntem în prezența unor sume cu caracter fiscal, supuse regulilor instituite prin normele Codului de procedură fiscală, adoptat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul de procedură fiscală), așa cum aceasta era în vigoare la data formulării cererilor de acordare, astfel că termenul de prescripție este de 5 ani fiscali, calculați de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se cuvenea ajutorul în litigiu;

— prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, respectiv prin art. 6 alin. (1) și (2), s-a suspendat acordarea acestor ajutoare de stat până la momentul în care s-ar fi emis un aviz favorabil din partea Comisiei Europene, raportat la Tratatul încheiat între Uniunea Europeană și România pe data de 1 ianuarie 2007;

— excepția prematurității acțiunii, în sensul că nu ar fi fost emise normele metodologice de acordare a ajutoarelor, s-ar putea, eventual, invoca doar în ce privește anii 2010 și, respectiv, 2012, dar cu privire la care reclamanta a renunțat la judecată, „întrucât numai pentru aceste compensații/ajutoare de stat, aferente anilor de după aderarea României la Uniunea Europeană, respectiv de la 1 ianuarie 2010, trebuie așteptată emiterea acestor norme, urmare pronunțării de către Comisia Europeană a Deciziei C (2012) 5.166 final/19.07.2012, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la data de 13 septembrie 2012.”

c) *Curtea de Apel Alba Iulia* — Secția de contencios administrativ și fiscal a apreciat că:

— „(...) până la data de 31.12.2009 nu se poate pune problema conformării măsurilor de ajutor de stat cu legislația europeană, în acest sens fiind prevederile Tratatului de aderare (art. III — 168 alin. 1 și anexa 5 cap. 3 pct. b), potrivit cărora ajutoarele acordate ori puse în aplicare înainte de data aderării sunt calificate ca ajutoare existente până la sfârșitul celui de-al treilea an de la data aderării, în același sens pronunțându-se și Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 36/2015 în considerentele căreia s-a stabilit că normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 se înscriu în cadrul de reglementare al «ajutoarelor de stat existente» până la sfârșitul anului 2009” (Decizia nr. 1.446 din 10 octombrie 2016);

— „reclamanta avea la îndemână acțiunea pentru plata acestor compensații (aferente anului 2007 — n. r.), iar termenul de prescripție ar începe să curgă de la sfârșitul anului 2007, plata făcându-se anual, dreptul nefiind afectat de vreo condiție. În materia prescripției dreptului de a obține compensațiile solicitate de reclamantă, sunt aplicabile dispozițiile Decretului nr. 167/1958, care prevede un termen general de 3 ani, atât timp cât legiuitorul nu a instituit norme speciale în privința acestor creanțe și în cauză raporturile dintre părți nu sunt raporturi de drept fiscal care să genereze creanțe fiscale pentru a fi aplicabil termenul de 5 ani reglementat de art. 135 din Codul de procedură fiscală vechi” (Decizia nr. 1.643/2016).

d) *Curtea de Apel Brașov*, menționând jurisprudența tribunalelor Covasna — Secția civilă (sentința nr. 433 din 5 mai 2016) și Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (Sentința nr. 482 din 11 mai 2016), a apreciat că:

— sumele acordate de stat cu titlu de compensații pentru contravaloarea produselor de masă lemnoasă pe care proprietarii nu le pot recolta de pe suprafețele de pădure situate în zona de protecție/conservare prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul silvic reprezintă ajutoare de stat, astfel că, în

condițiile art. 21 alin. (1) din vechiul Cod de procedură fiscală, reprezintă creanțe fiscale; prin urmare, față de această calificare juridică, termenul de prescripție aplicabil este cel reglementat de art. 135 din Codul de procedură fiscală, respectiv 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut dreptul de a solicita aceste sume;

— prevederile art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 nu anulează acordarea compensațiilor după data de 1 ianuarie 2010, ci se referă doar la condițiile în care acestea se acordă, după data de 1 ianuarie 2010, respectiv determinat de primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat;

— dispozițiile art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 au instituit, pentru perioada ulterioară datei de 1.01.2010, o condiție suspensivă privind plata compensațiilor, respectiv primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat;

— actul normativ aplicabil cererilor de acordare a compensațiilor este cel în vigoare în perioada pentru care s-au solicitat compensațiile.

e) *Curtea de Apel Cluj* — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal (Decizia nr. 1.119/14.09.2016 și Decizia nr. 1.016/08.09.2016) a apreciat că:

— natura juridică a cauzei deduse judecării, prin care se solicită acordarea compensațiilor, aparține sferei contenciosului administrativ, generat de faptul că prin Decizia nr. 36 din 23.11.2015 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept creanța în cauză a fost considerată ca aparținând sferei ajutorului de stat;

— cadrul legislativ aplicabil cererilor este cel în vigoare în perioada pentru care se solicită compensațiile.

f) *Curtea de Apel Constanța* — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a apreciat că:

— este întemeiată „cererea reclamantei — beneficiar al compensației prevăzute de art. 91 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — de obligare a organului fiscal la avizarea decontului justificativ întocmit de autoritatea silvică, pentru compensații aferente anului 2012, motivat de faptul că, deși la momentul emiterii Raportului de inspecție economico-financiară nu exista decizia favorabilă a Comisiei Europene, aceasta a fost primită mai înainte de soluționarea plângerii prealabile” (Sentința nr. 226 din 10 decembrie 2015);

— este neîntemeiată „acțiunea reclamantei — beneficiar al compensației prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — motivat de faptul că, deși Comisia Europeană a avizat favorabil schema de ajutor de stat, apreciind că ajutoarele prevăzute în cadrul acesteia sunt compatibile cu piața internă, dreptul reclamantei nu poate fi recunoscut în lipsa normelor metodologice (...)” (Sentința nr. 229 din 16 decembrie 2015).

g) *Curtea de Apel Craiova* a opinat că:

— în aplicarea art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, finanțarea formelor de sprijin prevăzute la art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul silvic este condiționată de primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat; ca atare, este instituită o condiție suspensivă;

— aplicarea normei în timp presupune că regimul juridic al compensațiilor, precum și condițiile de fond privind acordarea acestora sunt determinate de către actul în vigoare în perioada pentru care sunt solicitate acestea.

h) *În practica Curții de Apel Galați* — Secția de contencios administrativ și fiscal s-a apreciat că sumele acordate cu titlu de compensații, conform prevederilor art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul silvic, au natura unor ajutoare de stat, pentru care este obligatorie adoptarea prealabilă a deciziei Comisiei Europene, începând cu anul 2010, potrivit art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 (Decizia nr. 113/26.01.2016, Decizia

nr. 517/31.03.2016, Decizia nr. 114/26.01.2016 și Decizia nr. 1.718/15.10.2015);

i) *Curtea de Apel Ploiești* — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a reținut că:

— fiind un ajutor de stat, compensațiile prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul silvic reprezintă o creanță fiscală (Sentința nr. 216 din 12 octombrie 2016);

— în interpretarea dispozițiilor art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, acordarea formelor de sprijin este condiționată de existența deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat (Sentința nr. 33 din 10 februarie 2016);

— este aplicabil actul normativ în vigoare la data cererii de acordare a compensațiilor (Decizia nr. 516 din 23 martie 2016).

j) *Potrivit practicii Curții de Apel Târgu Mureș* — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (Decizia nr. 750 din 2 noiembrie 2016, Decizia nr. 752 din 2 noiembrie 2016, Decizia nr. 638 din 5 octombrie 2016 și Decizia nr. 557 din 20 septembrie 2016), precum și a *Tribunalului Mureș* — Secția de contencios administrativ și fiscal și a *Tribunalului Harghita* — Secția civilă:

— creanța constând în compensațiile prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic are caracter fiscal, aceste compensații reprezentând ajutoare de stat;

— din textul art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 reiese, în mod neechivoc, că dreptul de a încasa forma de sprijin prevăzută de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic a fost supus unei condiții suspensive care constă în primirea unei decizii favorabile privind ajutoarele de stat din partea Comisiei Europene;

— dispozițiile art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 nu sunt incidente în privința pretențiilor formulate pentru perioada 2007—2009, de vreme ce aceste prevederi legale reglementează regimul juridic al compensațiilor după data de 1 ianuarie 2010, în condițiile în care, până la data de 31 decembrie 2009, nu s-a pus problema conformării compensațiilor în cauză cu normele Uniunii Europene, față de prevederile anexei nr. V pct. 3 „Agricultura” lit. b) din Tratatul de aderare a Bulgariei și României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, conform cărora ajutoarele acordate înainte de data aderării sunt calificate ca ajutoare existente, în înțelesul art. III-168 alin. (1) din Tratatul de instituire a unei constituții pentru Europa, până la sfârșitul celui de-al treilea an al aderării. Așadar, normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 se înscriu în cadrul de reglementare al ajutoarelor de stat existente până la sfârșitul anului 2009.

k) *Curtea de Apel Timișoara* — Secția de contencios administrativ și fiscal (Decizia nr. 3.808 din 11.11.2016 și Decizia nr. 2.796 din 23.09.2016) a apreciat că:

— prin art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 a fost instituită o condiție suspensivă pentru acordarea compensațiilor, până la obținerea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat;

— actul normativ în vigoare în perioada pentru care sunt solicitate compensațiile este aplicabil cererii de acordare a compensațiilor.

l) *Tribunalul Hunedoara* — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a apreciat că: „în ce privește compensațiile aferente anului 2010, (...) potrivit art. 6 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, toate formele de sprijin prevăzute la art. 97 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic se finanțează numai după primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat, iar formele de sprijin prevăzute de Legea nr. 46/2008 vor fi continuate după data de 1 ianuarie numai după primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene. Prin urmare, dreptul de ajutor

de stat era incert, fiind afectat de o condiție suspensivă, respectiv aceea a stabilirii conformității temeiului de drept național cu articolul 107 alin. 1 din Tratatul UE, «condiția suspensivă fiind îndeplinită la data de 14.09.2012, data publicării în Monitorul Oficial al UE a Deciziei C (2012) 5166 final/19.07.2012», conform Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 36/23.11.2015” (Sentința nr. 182 din 16.03.2016).

VII. Jurisprudența Curții Constituționale, Curții Europene a Drepturilor Omului și Curții de Justiție a Uniunii Europene

24. În jurisprudența Curții Constituționale și a instanțelor europene nu au fost identificate decizii relevante în privința chestiunilor de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

25. Prin Adresa nr. 278/C/365/III-5/2017 din 21 februarie 2017, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problemele de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

26. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile prevăzute de art. 519 din același cod, pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

27. Examinând sesizarea, raportul întocmit de judecătorul raportor și chestiunile de drept a căror dezlegare se solicită, constată următoarele:

28. Înainte de cercetarea în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să analizeze dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

29. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă: „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

30. Din analiza textului legal citat rezultă cu evidență că legiuitorul a instituit, pentru declanșarea acestei proceduri, o serie de condiții de admisibilitate care se impun a fi întrunite în mod cumulativ. În doctrină, ca și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție deja cristalizată în această materie, aceste condiții au fost identificate și examinate ca fiind următoarele:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care a formulat sesizarea este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă, să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și să nu fie nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

31. Instanța supremă constată că primele trei cerințe de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât instanța de trimitere este Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, legal investită cu soluționarea unui recurs formulat

împotriva unei sentințe date în judecata unei cereri în materia contenciosului administrativ, cauza aflându-se în ultimă instanță.

32. De asemenea, se constată ca fiind îndeplinită și cerința ca soluționarea cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei dezlegare se cere, în ciuda faptului că, prin încheierea de sesizare a Înaltei Curți, instanța de trimitere, respectiv completul de judecată care a formulat sesizarea, nu și-a exprimat punctul de vedere referitor la problemele de drept supuse dezlegării, motivând că acestea ar echivala cu o antepronunțare. O atare abordare contravine însă dispozițiilor art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, care stabilesc *condițiile de formă ale sesizării* instanței supreme cu această procedură și prevăd în mod expres că în cuprinsul încheierii de sesizare vor fi menționate punctul de vedere al completului de judecată și al părților. Raportat la prevederile legale menționate, omisiunea exprimării de către instanța de trimitere a punctului său de vedere cu privire la chestiunile de drept asupra cărora se solicită rezolvarea de principiu de către Înalta Curte de Casație și Justiție nu atrage, *de plano*, inadmisibilitatea sesizării, însă, în contextul de față, potențează neîndeplinirea condiției „*noutății*”, astfel cum în continuare se va arăta.

33. În ceea ce privește ultima dintre condițiile esențiale care trebuie întrunite pentru admisibilitatea sesizării, respectiv cea a *noutății* chestiunii de drept, se apreciază ca aceasta nu este îndeplinită în legătură cu obiectul sesizării.

34. Analiza conținutului art. 519 din Codul de procedură civilă relevă, cu prioritate, distincția operată de legiuitor în textul de lege mai sus citat, în sensul că noutatea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării reprezintă o condiție distinctă de cea a nepronunțării anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție ori de cea a inexistenței unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare cu privire la respectiva chestiune de drept.

35. De altfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat deja în jurisprudența sa anterioară (deciziile nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014, nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014, nr. 4 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014 și nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014) în sensul că, în lipsa, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, a unei definiții a „*noutății*” chestiunii de drept, precum și a unor criterii de determinare a acesteia, rămâne atributul instanței supreme, sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, să hotărască dacă problema de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă.

36. Noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată.

37. Prin urmare, caracterul de noutate se pierde, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată, iar opiniile jurisprudențiale, chiar neunitare sau izolate, nu pot constitui temei cu efect declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

38. Aceasta, deoarece condiția noutății trebuie privită, în contextul reglementării sale, ca unul dintre elementele de diferențiere dintre cele două mecanisme de unificare a practicii: dacă recursul în interesul legii are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în rândul instanțelor judecătorești (control *a posteriori*), hotărârea preliminară are ca scop preîntâmpinarea apariției unei astfel de practici (control *a priori*).

39. Raportat la considerațiunile teoretice expuse se constată, din analiza jurisprudenței existente la nivelul Înaltei Curți de

Casație și Justiție și prezentate în sinteză în cele ce precedă, că există o practică judiciară bogată, dar în principiu constantă, în legătură cu chestiunile de drept a căror lămurire se solicită.

40. La nivelul curților de apel, sumarizarea jurisprudențială inserată mai sus, la pct. 23, evidențiază deopotrivă existența unei jurisprudențe ample și diversificate, ca urmare a varietății situațiilor de fapt generatoare a litigiilor în materie, dar și a aspectelor diferite analizate, de la caz la caz, ceea ce conturează concluzia inexistenței unei practici unitare, la acest nivel, asupra chestiunilor de drept menționate în încheierea de sesizare a Curții de Apel Brașov. Se apreciază însă că, majoritar, practica judiciară la nivelul curților de apel este orientată spre a considera că acordarea compensațiilor în discuție constituie o formă de ajutor de stat ce nu are natura juridică a unei creanțe bugetare fiscale, cadrul legislativ aplicabil cererilor fiind cel în vigoare în perioada pentru care se solicită compensațiile; începând cu anul 2016, instanțele naționale au făcut în mod constant trimitere la dezlegările cuprinse în Decizia nr. 36 din 23.11.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

41. Deciziile definitive/irevocabile deja pronunțate la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție demonstrează că practica judiciară este orientată constant către același gen de soluție, în ceea ce privește natura juridică a creanței constând în compensațiile prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic și prescripția dreptului material la acțiune, în sensul că respectivele compensații, solicitate în temeiul legal arătat, constituie o formă de ajutor de stat și nu au natura juridică a unei creanțe bugetare fiscale, nefiind aplicabile dispozițiile art. 91 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu aplicarea dreptului comun în materie de prescripție, reprezentat de Decretul nr. 167/1958.

42. Deopotrivă, în legătură cu neîndeplinirea cerinței noutății chestiunilor de drept supuse examinării, se apreciază că prezintă o deosebită relevanță dezlegările date prin *paragrafele 56—61* cuprinse în Decizia nr. 36 din 23 noiembrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție —

45. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.536/62/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„— natura juridică a creanței constând în compensațiile prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— interpretarea dispozițiilor art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale destinate gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale și pentru aprobarea Procedurii de realizare a serviciilor silvice și de efectuare a controalelor de fond, cu modificările ulterioare — respectiv dacă această normă instituie sau nu o condiție suspensivă pentru acordarea compensațiilor;

— stabilirea criteriilor pentru determinarea actului normativ aplicabil cererilor de acordare a compensațiilor (actul normativ în vigoare în perioada pentru care sunt solicitate compensațiile sau actul normativ în vigoare la data cererii de acordare a compensațiilor, adresată autorității publice).”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind ocuparea locului vacant de membru al Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România de către domnul Popa Irimie Emil

În temeiul prevederilor:

— art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 5, art. 15 alin. (1) lit. o) și alin. (3) și art. 18 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financieri din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;

— art. 1 lit. a) din Hotărârea Conferinței ordinare anuale a Camerei Auditorilor Financieri din România nr. 2/2014 cu privire la alegerea Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România, a Comisiei de auditori statutari și a Comisiei de disciplină;

— Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România nr. 29/2017 privind constatarea încetării de drept a calității de membru al Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România a doamnei lordache Elena ca urmare a demisiei;

— art. 3 alin. (4) din Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România nr. 25/2016*) pentru aprobarea Regulamentului intern privind organizarea și funcționarea Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România;

— Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România nr. 51/2015 privind modalitatea de adoptare a hotărârilor Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România,

Consiliul Camerei Auditorilor Financieri din România, întrunit în ședința din data de 11 mai 2017, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se constată ocuparea locului vacant de membru al Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România de către domnul Popa Irimie Emil.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financieri din România,
Gabriel Radu

București 11 mai 2017.
Nr. 45.

*) Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România nr. 25/2016 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

